

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Soni Protivové a přísedících Jany Bendové a Ing. Marie Fiřtíkové v hlavním líčení konaném dne 19. prosince 2024

takto:

Obžalovaný

[redacted]
[redacted]
[redacted] narozený [redacted] v [redacted], bez stálého zaměstnání, trvale bytem [redacted]
[redacted] adresou pro účely doručování [redacted]
[redacted] toho času [redacted]

je vinen, že

jako osoba podnikající v oboru [redacted] pod IČ: [redacted] se sídlem podnikání na adrese [redacted] dne 22.9.2014 uzavřel se společností UniCredit Leasing CZ, a.s., IČ: 15886492 se sídlem Želetavská 1525/1, 140 00 Praha 4 - Michle, smlouvu o finančním leasingu číslo [redacted] na financování nákupu tahače Scania G420 za pořizovací cenu 1.761.760 Kč včetně daně z přidané hodnoty, kde se zavázal splácet celkem 60 měsíčních splátek ve výši 1,7023% z kupní ceny bez daně z přidané hodnoty počínaje dnem 5.10.2014, zároveň uzavřel dne 22.9.2014 s touto leasingovou společností smlouvu o finančním leasingu číslo [redacted] na financování nákupu návěsu Legras FMA za pořizovací cenu 897.820 Kč včetně daně z přidané hodnoty, kde se zavázal splácet celkem 54 měsíčních splátek ve výši 2,0929% z kupní ceny bez daně z přidané hodnoty a 6 splátek ve výši 10,-Kč počínaje dnem 5.10.2014, zároveň za účelem zajištění pohledávek z leasingových smluv podepsal jako výstavce

Shodu s prvopisem potvrzuje Hejnová Lenka. (K.ř. č. 1 – rozsudek)

dvě směnky vlastní na řad společnosti UniCredit Leasing CZ, která požadovala další zajištění formou ručitélského závazku třetích osob jako avalistů směnky, za tím účelem přiměl svoji tehdejší manželku [REDACTED], tchýni [REDACTED] a syna [REDACTED] aby směnky avalovali, následně v blíže nezjištěné době na konci listopadu 2015 či na začátku prosince 2015 požádal svého známého [REDACTED] aby shora uvedený tahač s návěsem odvezl na [REDACTED], na místo poblíž hranic [REDACTED] kde [REDACTED] poté tahač s návěsem neoprávněně prodal dosud nezjištěné osobě za částku v eurech odpovídající částce 300.000 Kč, které si ponechal pro svoji potřebu, ačkoliv byl podle uzavřených smluv s leasingovou společností pouze leasingovým nájemcem a nebyl oprávněn uvedený tahač s návěsem prodat, neboť vlastníkem těchto věcí je až do splacení leasingu stále leasingová společnost UniCredit Leasing CZ, a.s., které přes urgence nevrátil předmět leasingu ani neuhradil leasingové splátky, kdy tyto zaplatil naposledy dne 7.10.2015 a zaplatil z ceny těchto předmětů leasingu jen dne 24.9.2014 částky 89.782,-Kč a 176.176,-Kč, následně uhradil celkem částky ve výši 174.448,-Kč a 229.379,-Kč a od té doby je nesplácí, přičemž uvedeným jednáním spočívajícím v neoprávněné dispozici s tahačem a návěsem jako s předměty leasingu společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s. způsobil škodu ve výši nejméně 1.313.942 Kč včetně daně z přidané hodnoty,

tedy

přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu,

čímž spáchal

zločin zpronevěry podle § 206 odstavec 1, 4 písmeno d) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za výše uvedený zločin a dále za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, za který byl odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26. října 2023 spisová značka 30 T 114/2023, který mu byl doručen dne 6.11.2023 a nabyl právní moci dne 15.11.2023, také za přečin pojistného podvodu podle § 210 odstavec 1 písmeno c), odstavec 4 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, za který byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 30. ledna 2024 číslo jednací 1 T 175/2023-240, který nabyl právní moci dne 18.9.2024 a byl odsouzen k souhrnnému (ve vztahu k trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26. října 2023 spisová značka 30 T 114/2023) trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 4 roků,

podle § 206 odstavec 4 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody obžalovaný **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se zároveň ruší výroky o trestech z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26. října 2023 spisová značka 30 T 114/2023 a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 30. ledna 2024 číslo jednací 1 T 175/2023-240, jakož i

všechna další rozhodnutí na zrušené výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit náhradu škody ve výši 48.308,-Kč poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] a ve výši 2.343.000,-Kč poškozenému [REDAKCE], narozenému [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE]

Podle § 229 odstavec 1 trestního zákoníku se poškozená [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu škody ve výši 500.000,- Kč odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1) Z důkazů provedených v hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový stav: obžalovaný [REDAKCE] jako osoba podnikající v oboru [REDAKCE] pod IČ: [REDAKCE] se sídlem podnikání na adrese [REDAKCE], dne 22.9.2014 uzavřel s leasingovou společností UniCredit Leasing CZ, a.s., IČ: 15886492 se sídlem Želetavská 1525/1, 140 00 Praha 4 - Michle, smlouvu o finančním leasingu číslo [REDAKCE] na financování nákupu tahače Scania G420 za pořizovací cenu 1.761.760 Kč včetně daně z přidané hodnoty, kde se zavázal splácet celkem 60 měsíčních splátek ve výši 1,7023% z kupní ceny bez daně z přidané hodnoty počínaje dnem 5.10.2014, zároveň uzavřel dne 22.9.2014 s touto leasingovou společností smlouvu o finančním leasingu číslo [REDAKCE] na financování nákupu návěsu Legras FMA za pořizovací cenu 897.820 Kč včetně daně z přidané hodnoty, kde se zavázal splácet celkem 54 měsíčních splátek ve výši 2,0929 % z kupní ceny bez daně z přidané hodnoty a dále 6 splátek ve výši 10,-Kč počínaje dnem 5.10.2014, zároveň za účelem zajištění pohledávek z leasingových smluv podepsal jako výstavce dvě směnky vlastní na řad společnosti UniCredit Leasing CZ, která požadovala další zajištění formou ručitélského závazku třetích osob jako avalistů směnky, za tím účelem přiměl svoji tehdejší manželku [REDAKCE] tchýni [REDAKCE] a syna [REDAKCE] aby směnky avalovali, následně v přesně nezjištěné době na konci listopadu roku 2015 nebo na začátku prosince 2015 požádal svého známého [REDAKCE], aby shora uvedený tahač s návěsem odvezl na [REDAKCE] na místo poblíž [REDAKCE], kde [REDAKCE] poté tahač s návěsem neoprávněně prodal dosud nezjištěné osobě za částku v eurech odpovídající částce 300.000 Kč, které si ponechal pro svoji potřebu, ačkoliv byl podle uzavřených smluv s leasingovou společností pouze leasingovým nájemcem a nebyl oprávněn uvedený tahač s návěsem prodat, neboť vlastníkem těchto věcí je až do splacení leasingu stále leasingová společnost UniCredit Leasing CZ, a.s., které přes urgence nevrátil předmět leasingu ani neuhradil leasingové splátky, kdy tyto zaplatil naposledy dne 7.10.2015 a zaplatil z ceny těchto předmětů leasingu jen dne 24.9.2014 částky 89.782,-Kč a 176.176,-Kč, následně uhradil částky ve výši celkem 174.448,-Kč a 229.379,-Kč a od té doby žádné splátky nesplácí, přičemž uvedeným jednáním spočívajícím v neoprávněné dispozici s tahačem a návěsem jako s předměty leasingu společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s. způsobil škodu ve výši nejméně 1.313.942 Kč včetně daně z přidané hodnoty.

2) Pohnutka činu obžalovaného byla zistná.

3) Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení využil svého práva a k věci nevypovídal. Pouze v přípravném řízení uvedl, že se cítí psychicky zcela zdravý, nikdy se neléčil

Shodu s prvopisem potvrzuje Hejnová Lenka. (K.ř. č. 1 – rozsudek)

na psychiatrii, nikdy nebyl zkoumán jeho duševní stav znalci z oboru psychiatrie, je zdrav a neužívá omamné a psychotropní látky.

- 4) Dle výpisů z živnostenského rejstříku má obžalovaný živnostenské oprávnění [redacted] od 6.4.2007, které bylo přerušeno mimo jiné od 26.10.2015 do 31.3.2017 (předtím od 28.12.2009 do 28.2.2010).
- 5) Z výše uvedeného vyplývá, že obžalovaný je dlouholetým podnikatelem v oboru [redacted] své podnikání přerušil v předmětné době (konkrétně od 26.10.2015).
- 6) Obžalovaný je z činu usvědčován zejména předmětnými smlouvami o leasingu a zprávami leasingové společnosti včetně příloh, výpovědí svědků [redacted] a [redacted] ve spojení se znaleckým posudkem z oboru ekonomika, odvětví oceňování movitých věcí hmotných ve specializaci oceňování silničních a zvláštních vozidel a strojírenství všeobecné ve specializaci autoopravárenství znalce [redacted] ve spojení s opisy protokolů o technické prohlídce a se záznamy o provozu vozidla (ke dni 20.10.2015 mělo vozidlo najeto celkem 390.397 kilometrů a mělo jen 4 lehké závady, ke dni 27.11.2015 bylo vozidlo aktivně provozováno a mělo najeto celkem 401 985 kilometrů – žádné závady na vozidle dle technických prohlídek nebyly vážné nebo nebezpečné – tyto listiny měl znalec při zpracování znaleckého posudku k dispozici), neboť z těchto důkazů vyplývá, že obžalovaný uzavřel leasingové smlouvy ohledně tahače včetně návěsu v celkové hodnotě těchto předmětů leasingu ve výši 2.659.580,-Kč – vlastníkem těchto předmětů leasingu byla dle smluv o leasingu příslušná leasingová společnost až do splacení všech splátek předmětů leasingu – tyto splátky však obžalovaný řádně nesplácel a uhradil z nich včetně akontace celkem jen 669.785,-Kč – naposledy splátku zaplatil 7.10.2015, následně obžalovaný předměty leasingu prodal nejdříve na konci listopadu 2015 (až do 28.11.2015 předměty leasingu pronajímal jiné osobě – tedy do 28.11.2015 je určitě neprodal) či spíše v prosinci 2015 a utrženou částku za prodej nevyužil na splátky leasingu – předměty leasingu leasingové společnosti nevrátil a ani neplatil splátky leasingu, v době prodeje obžalovaným měly předměty leasingu obvyklou cenu v celkové výši 1.756.000,-Kč a obžalovaný tak způsobil leasingové společnosti škodu v celkové výši 1.313.942,-Kč (škoda v této výši byla soudem vypočtena takto: poměr pořizovací ceny – tedy hodnoty předmětů leasingu v době uzavření leasingových smluv a celkového součtu všech leasingových plateb za dobu trvání leasingu je 0,66 a takto vypočtený koeficient byl použit na stanovení té části dosud zaplacených leasingových splátek včetně akontace, o které se snížila zjištěná obvyklá cena svěřené věci ke dni jejího přisvojení si obžalovaným – tedy k prosinci 2015 – obvyklá cena se snížila o částku 442.058,-Kč).
- 7) Ze smluv o leasingu včetně dodatků a zpráv leasingové společnosti včetně příloh, zprávy Městského úřadu [redacted] a detailů insolvenčního řízení, návrhu na povolení oddlužení, vyhlášky o zahájení insolvenčního řízení, přehledů stanovisek dlužníka, seznamů přihlášených pohledávek, zprávy o plnění oddlužení, usnesení o úpadku a z dalších usnesení vydaných v insolvenčním řízení – zejména z usnesení o zrušení schváleného oddlužení soud konkrétně zjistil, že obžalovaný dne 22.9.2014 uzavřel se společností UniCredit Leasing CZ, a.s. smlouvu o finančním leasingu číslo [redacted] na financování nákupu tahače Scania G420 za pořizovací cenu 1.761.760 Kč včetně daně z přidané hodnoty, kde se zavázal splácet celkem 60 měsíčních splátek ve výši 1,7023% z kupní ceny bez daně z přidané hodnoty počínaje dnem 5.10.2014, zároveň uzavřel dne 22.9.2014 s touto leasingovou společností smlouvu o finančním leasingu číslo [redacted] na financování nákupu návěsu Legras FMA za pořizovací cenu 897.820 Kč včetně daně z přidané hodnoty, kde se zavázal splácet celkem 54 měsíčních splátek ve výši 2,0929% z kupní ceny bez daně z přidané hodnoty a dále 6 splátek ve výši 10,-Kč počínaje dnem 5.10.2014, na ručení tohoto závazku byly podepsány směnky Shodu s prvopisem potvrzuje Hejnová Lenka. (K.ř. č. 1 – rozsudek)

obžalovaným, jejichž avalisté byli [redacted] a [redacted] ve dnech 17.10.2014 a 20.1.2015, 16.2.2015, 27.2.2015, 17.3.2015 byl obžalovaný [redacted] leasingovou společností upozorněn na nedoplatky z těchto smluv, výhradním vlastníkem tohoto vozidla s návěsem byla po celou dobu leasingu společnost UniCredit Leasing CZ, a.s. a obžalovaný byl pouze leasingovým nájemcem a neměl oprávnění předměty leasingu prodat bez písemného souhlasu společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s., které přes urgence obžalovaný nevrátil předmět leasingu ani neuhradil leasingové splátky, kdy tyto zaplatil naposledy dne 7.10.2015 z účtu [redacted] a zaplatil z ceny těchto předmětů leasingu jen dne 24.9.2014 částky 89.782,-Kč a 176.176,-Kč, následně uhradil postupně celkem částky ve výši 174.448,-Kč a 229.379,-Kč a od té doby splátky leasingu vůbec nesplácí, obžalovaný měl aktivní oprávnění k provozování nákladní dopravy od 1.1.2014 do 25.10.2015, dne 15.10.2015 a 16.11.2015 byl obžalovaný [redacted] upomínán o technický průkaz předmětného vozidla, který měl obžalovaný [redacted] podle smlouvy vrátit do 14-ti dnů od zapůjčení, popřípadě ode dne převzetí vozu od dodavatele – bez souhlasu společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s. nemohl obžalovaný ani tyto předměty zastavit, přenechat do užívání třetí osobě, dále je nemohl pronajmout a činit na nich změny, mohl užívat předměty leasingu i mimo území České republiky ve všech zemích Evropské Unie, Švýcarsku, Lichtenštejnsku, San Marinu, Monaku, Vatikánu, Norsku, Chorvatsku a Andoře, předměty leasingu nebyly vybaveny systémem pro sledování signálu GPS a proto nemá společnost UniCredit Leasing CZ, a.s. záznam o jejich výskytu, evidovaná škoda na nesplacených splátkách leasingu byla 2.039.146,-Kč, dne 22.11.2015 vyzvala leasingová společnost obžalovaného a [redacted] a [redacted] k úhradě směnečné sumy ve výši 2.218.694,-Kč s příslušenstvím – tato výzva jim byla doručena, dne 21.1.2016 odstoupila leasingová společnost od smluv od leasingu z důvodu podstatného porušení leasingových smluv (prodlením s placením) a vyzvala obžalovaného k okamžitému vrácení předmětů leasingu – k vrácení předmětů leasingu nedošlo a leasingová společnost následně dne 18.2.2016 vyzývala obžalovaného k úhradě dlužné částky (dlužných splátek, pojištění a náhrady škody), až v září 2019 dostala příslušná leasingová společnost informaci o krádeži předmětů leasingu od tehdejšího obhájce obžalovaného – obžalovaný byl poučen, jak řádně ohlásit pojistnou událost a byl vyzván k doložení potřebné dokumentace, následně dne 25.10.2019 se společnost UniCredit Leasing CZ, a.s. přihlásila s nesplacenými pohledávkami obžalovaného [redacted] ze smluv o leasingu v celkové výši 2.870.035,-Kč do insolvenčního řízení obžalovaného jako dlužníka zahájeného dne 8.7.2019, ve kterém bylo usnesením ze dne 30.září 2019 povoleno řešení úpadku obžalovaného oddlužením, pohledávku leasingové společnosti obžalovaný jako dlužník nepopřel (v dané době byl obžalovaný dle zprávy o plnění oddlužení zaměstnán nejprve u [redacted] jako řidič s čistým měsíčním příjmem ve výši 18.498,-Kč a vzhledem k jeho nízkému příjmu nebylo možné provádět srážky ze mzdy, následně dostal výpověď a stal se osobou samostatně výdělečně činnou – jeho příjmy nedosahovaly částky, aby bylo možné provádět srážky, obžalovaný byl vyzván insolvenčním správcem k navýšení příjmů nebo k ukončení podnikání a nástupu do zaměstnání) a byla z této pohledávky leasingové společnosti uhrazena částka 3.816,-Kč, celkem došlo k rozdělení mezi věřitele obžalovaného částky 22.108,-Kč z celkové dlužné částky 4.596.853,-Kč a oddlužení bylo zrušeno - majetek obžalovaného [redacted] jako dlužníka byl pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, obžalovaný nepožádal, aby byl způsobem řešení jeho úpadku konkurs a ani nebyla zaplacená záloha na náklady insolvenčního řízení, pohledávku vůči obžalovanému leasingová společnost následně postoupila společnosti [redacted].

- 8) Z výše uvedeného dle posouzení soudu mimo jiné vyplývá, že výhradním vlastníkem tohoto předmětného vozidla s návěsem byla po celou dobu leasingu společnost UniCredit Leasing CZ, a.s. a obžalovaný byl pouze leasingovým nájemcem a neměl oprávnění předměty leasingu prodat bez písemného souhlasu společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s., které přes urgence obžalovaný nevrátil předmět leasingu ani neuhradil stanovené leasingové splátky, kdy tyto zaplatil naposledy dne 7.10.2015 z účtu [REDACTED] a obžalovaný i do 7.10.2015 neplatil leasingové splátky řádně – vzhledem k této skutečnosti při výpočtu výše způsobené škody vycházel soud v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a od obvyklé ceny vozidla s návěsem odečetl veškeré leasingové splátky, které obžalovaný leasingové společnosti uhradil včetně akontací, neboť nebylo možné určit, zda obžalovaný [REDACTED] hradil i úroky, pojistné a služby spojené s užíváním leasingu, které by se od obvyklé ceny jinak neodečítaly, také je zřejmé, že již dne 21.1.2016 odstoupila leasingová společnost od smluv od leasingu z důvodu podstatného porušení leasingových smluv (prodlením s placením leasingových splátek ze strany obžalovaného) a vyzvala obžalovaného k okamžitému vrácení předmětů leasingu, avšak k vrácení předmětů leasingu nedošlo a leasingová společnost následně dne 18.2.2016 vyzývala obžalovaného k úhradě dlužné částky (dlužných splátek a pojištění a náhrady škody), k čemuž také nedošlo ze strany obžalovaného, až v září 2019 dostala leasingová společnost informaci o krádeži předmětů leasingu od tehdejšího obhájce obžalovaného – tedy tuto informaci dostala od obžalovaného až v době okolo počátku zahájení trestního řízení proti obžalovanému v této věci, což vzbuzuje značné pochybnosti o tom, zda vozidlo bylo skutečně odcizeno a z výpovědi svědků [REDACTED] a [REDACTED] pak je zřejmé, že krádež avízovaná obžalovaným byla fingovaná a ve skutečnosti obžalovaný předměty leasingové společnosti prodal a výtěžek z tohoto prodeje si ponechal pro svou potřebu.
- 9) Dále je evidentní, že obžalovaný neoprávněně v předmětnou dobu disponoval technickým průkazem předmětů leasingu, který přes výzvy leasingové společnosti této nevrátil, obžalovaný měl aktivní oprávnění k provozování nákladní dopravy pouze v době od 1.1.2014 do 25.10.2015 a vzhledem k tomu, že v říjnu 2015 uhradil poslední leasingovou splátku, tak to podporuje závěr, že již neměl v úmyslu od listopadu 2015 dané vozidlo s návěsem provozovat, ale nadále ho měl k dispozici včetně dokladů k němu.
- 10) Svědkyně [REDACTED] konkrétně k věci uvedla, že byli s obžalovaným manželé 24 let a sdíleli spolu společnou domácnost na adrese [REDACTED] do června 2017 (v roce 2015 dělal obžalovaný [REDACTED] chvíli provozního v její restauraci – v tu dobu nehradil daňové závazky a musela za něj uhradit asi 150.000,-Kč, protože obžalovaný „podnikal pod její živností a dluhy šly za ní“, rozvedli se v listopadu 2018 – hlavním důvodem rozvodu byla koupě kamionu – v současné době nemá k obžalovanému žádný vztah – „má na něj zlost za to, co udělal dětem“), v době rozvodu byl jejich rodinný dům ve vlastnictví jejich společného syna, obžalovaný je zaměstnán u své přítelkyně [REDACTED] – rozváží mouku), v září 2014 za ní přišel obžalovaný jako její tehdejší manžel s nějakým pánem, kdy jí obžalovaný sdělil, že potřebuje něco podepsat, že „se nejedná o nic důležitého, že jsou jenom ručitelé za kamion“ a ona mu to podepsala (předtím se s ním hádala, že mu nic nepodepíše, ale argumentoval tím, že „nebude mít práci, nebudou pak mít peníze na splátky a ona skončí s dětmi pod mostem“, tak to podepsala ze strachu, že skončí s dětmi pod mostem), na podzim roku 2014 si vzal obžalovaný [REDACTED] na leasing kamion značky Scania v ceně asi 2.500.000,-Kč (v přípravném řízení uváděla, že kamion byl v ceně asi 1.500.000,-Kč a návěs v ceně asi 700.000,-Kč) od společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s. – u hlavního líčení si platby na akontaci a splátky [REDACTED] nevybavila, v přípravném řízení uváděla, že obžalovaný

zaplatil akontaci asi 80.000,-Kč, měsíční splátka měla být ve výši asi 40.000,-Kč – [REDAKCE] u hlavního líčení uváděla, že obžalovaný pár splátek uhradil, ale neví kolik a v přípravném řízení [REDAKCE] uváděla, že ví o úhradě tří splátek, že začátku obžalovaný předmětný kamion (obžalovaný podnikal v autodopravě vždy jen s jedním kamionem) řídil sám a pak měl jako řidiče asi pana [REDAKCE] – vozil štěpku, pak nebylo tolik práce, tak dal obžalovaný kamion do nájmu své švagrové [REDAKCE], která mu ten kamion poté vrátila a obžalovaný stále neměl práci, tak se rozhodl, že „si kamion odveze na [REDAKCE] a nechá ho tam za 300.000,-Kč, aby dál nemusel splácet leasingové splátky za kamion leasingové společnosti – nechá si ho ukrást – dluh mu bude prominut, pojišťovna to zaplatí“ – o tomto se dozvěděla tak, že jí to sám obžalovaný sdělil a na podzim 2015 byla [REDAKCE] přítomna telefonickému rozhovoru obžalovaného, při kterém obžalovaný volal pojišťovně a zjišťoval si, zda v případě krádeže, ztráty kamionu na [REDAKCE] bude dluh hrazen z pojistky – řekli mu, že to uhrazeno bude – toto jí sdělil obžalovaný, neboť slyšela jen, co říká do telefonu on (později – poté, co „si to nechal ukrást“ – obžalovaný zjistil, že mu nic uhrazeno nebude, neboť [REDAKCE] není v Evropské Unii), obžalovaný se domluvil s [REDAKCE], že mu předmětný kamion odveze k hranicím s [REDAKCE] – obžalovaný jí k tomu řekl na podzim 2015 ještě před tou cestou, že na [REDAKCE] veze kamion, který tam nechá, odevzdá ho nějakému pánovi a za kamion dostane peníze – 300.000,-Kč, že tam je domluvený s nějakým pánem, který na ten kamion bude čekat – ona s tím nesouhlasila, chtěla po obžalovaném, ať to nedělá a vrátí kamion a s obžalovaným se kvůli tomu hádala (obžalovaný jí k tomu sděloval, že „se to dotýká celé jeho rodiny, že když se to nechá, tak bude mít dluhy, takhle se toho zbaví, dluhy nebudou a oni všichni s dětmi nepřijdou o střechu nad hlavou“), obžalovaný (jel svým osobním vozidlem) s panem [REDAKCE] (pan [REDAKCE] v tu dobu měl řídit kamion – to bylo domluveno předem, že za to pan [REDAKCE] dostane 8.000,-Kč až 10.000,-Kč – v přípravném řízení [REDAKCE] uváděla, že u této domluvy [REDAKCE] byla přítomna, ale u hlavního líčení uváděla, že „neslyšela obžalovaného přímo, že by to s někým domlouval“, domů se pan [REDAKCE] vrátil vlakem dříve než obžalovaný) na [REDAKCE] odjel někdy na podzim 2015, obžalovaný celou dobu užíval jedno telefonní číslo, ale v té době si obžalovaný pořídil na cestu na [REDAKCE] nabíjecí kartu s jiným telefonním číslem, aby se nikde neukazovalo jeho číslo – „asi proto, aby ho nikdo po telefonním čísle nedohledal a nebyl o tom záznam“, po návratu z [REDAKCE] jí obžalovaný sdělil, že na [REDAKCE] mluvil s nějakým pánem, který si převzal kamion a dal mu za něj Eura – tyto Eura jí obžalovaný ukazoval v ruce s tím, že je dostal od nějakého pána, také jí obžalovaný sdělil, že se tam po nějaké době vrátil s jejich synem, kterému po cestě sdělil, že mu byl ukraden kamion a požádal ho, aby to šel nahlásit a krátce na to požádal obžalovaný svého syna [REDAKCE], aby mu ty Eura v Praze směnil (v té době obžalovaný již ten kamion neměl) a syn poté přivezl české Koruny v hodnotě 300.000,-Kč – tyto peníze – byl to štos bankovek – viděla, když je předával obžalovanému – k tomu dále uvedla, že informace k cestě se synem se dozvěděla až po uskutečnění té cesty, u hlavního líčení uváděla, že si nevybaví, co se dělo po předání peněz, v přípravném řízení jako svědkyně uváděla, že z těchto peněz kupoval obžalovaný sedačku do obývacího pokoje v hodnotě asi 30.000,-Kč (co udělal obžalovaný [REDAKCE] se zbytkem peněz za prodej kamionu [REDAKCE] neví – jim nic nedal), pojišťovnou nic uhrazeno nebylo a kamion se dodnes nenašel a obžalovaný to vůbec neřešil, pak začaly chodit dopisy od leasingové společnosti, která požadovala uhrazení kamionu, s obžalovaným se hádala kvůli „tomu kamionu“ a dalším dluhům, které obžalovaný [REDAKCE] způsobil, o jednání obžalovaného věděli jeho rodiče a bratr [REDAKCE] – o tom se dozvěděla tak, že asi v roce 2015 (v přípravném řízení uváděla, že to bylo někdy v lednu 2016) se sešla s obžalovaným společně se svým bratrem [REDAKCE] a rodiči obžalovaného a řešili, co se stane, když „to praskne“ a jak se k tomu obžalovaný postaví – všichni přítomní věděli, že krádež

kamionu byla fingovaná – na této schůzce obžalovaný uvedl, že „když se na tu fingovanou krádež přijde, že celou věc vezme na sebe a všechny závazky uhradí“, posléze se věc dostala až k soudu, kde po ní, jejím synovi a matce leasingová společnost na základě smének požadovala uhradit částky na směnkách, konal se i soud asi v roce 2019 ohledně úhrady částky za kamion leasingové společnosti, což splácela se svým synem a matkou (matka měla srážky z důchodu, syn z platu a [REDAKCE] žila z životního minima), podala na obžalovaného trestní oznámení z důvodu krádeže kamionu a dluhů obžalovaného, v současné době je [REDAKCE] pátým rokem v insolvenční.

- 11) Soud považoval výpověď této svědkyně za pravdivou a věrohodnou, neboť je v souladu s jinými provedenými důkazy (například tuto výpověď podporují listiny uvedené výše o neplacení leasingových splátek ze strany obžalovaného a o jeho ukončení ve stejné době i provozování autodopravy), to, že se jedná o bývalou manželku obžalovaného, považoval soud za důvod, proč jako svědkyně vypovídá proti obžalovanému, neboť v případě současné manželky je málo pravděpodobné, že by tak vůči nejbližší osobě činila.
- 12) K rozporům ve své výpovědi u hlavního líčení oproti výpovědi v přípravném řízení [REDAKCE] uvedla, že „to, co uvedla, je pravda“ – soud posoudil rozpory ve výpovědi této svědkyně u hlavního líčení oproti přípravnému řízení (ohledně ceny předmětů leasingu a doby, kdy bylo ze strany rodiny řešeno protiprávní jednání obžalovaného a toho, že si u hlavního líčení nevybavila výši splátky a její placení ze strany obžalovaného a nevybavila si, na co použil obžalovaný utrženou částku za prodej předmětů leasingu) za nesnižující celkovou věrohodnost její výpovědi, neboť dle názoru soudu je zcela pochopitelné, že vzhledem k odstupu času si nebude svědkyně finanční částky a zacházení s nimi ani přesnější časové zařazení pamatovat.
- Soud nepovažoval za podstatný rozpor ani ohledně sdělení svědkyně [REDAKCE] o její přítomnosti na „domlouvání“, neboť soud má z kontextu logiky věci a výpovědi svědkyně za to, že svědkyně tím, že uvedla, že „nebyla přítomna domlouvání se“, mínila to, že nebyla přítomna domluvě obžalovaného s kupcem vozidla a když uváděla, že „byla přítomna“, tak to bylo v návaznosti na domluvu obžalovaného s řidičem vozidla panem [REDAKCE]
- 13) Svědek [REDAKCE] k věci uvedl, že obžalovaný (jeho otec) spáchal trestný čin a „nepostavil se k tomu čelem a nechal v tom svou rodinu vykoupat takovým způsobem, že málem přišli o dům“ – vše začalo tím, že ho obžalovaný nutil asi v roce 2013 podepsat směnku na tahač s návěsem ve výši asi 1.500.000,-Kč za tahač a 700.000,-Kč za návěs jako ručitele, avalistu s tím, že „jinak přijdou o bydlení, když nebude mít auto, se kterým by mohl podnikat“ – tuto směnku obžalovanému (ten byl primárním dlužníkem) podepsal – v tu dobu tam byl přítomen další pán – asi z leasingové společnosti, obžalovaný nějakou dobu s kamionem od leasingové společnosti jezdil (měl vždycky jeden kamion, se kterým svou živnost provozoval, se kterým jezdili různí řidiči – vozil štěpku do [REDAKCE] a pak obžalovaný vezl kamion na [REDAKCE] s [REDAKCE], který kamion řídil, [REDAKCE] je asi kamarád obžalovaného a obžalovaný ho doprovázel autem – od obžalovaného se [REDAKCE] dozvěděl, že byl obžalovaný dohodnutý s někým, že mu ten kamion dá a ten dotyčný mu za to dá peníze – asi dostal v tu dobu 300.000,-Kč v Eurech (u prodeje kamionu [REDAKCE] nebyl a kdyby mu to obžalovaný neřekl, tak by o tom nevěděl) a pak se obžalovaný vrátil (z doslechu [REDAKCE] ví, že pan [REDAKCE] jel zpátky [REDAKCE] vlakem a obžalovaný autem), dále v zimě v době před Vánoci asi v roce 2014 – bylo to asi rok po podpisu směnky – ho obžalovaný [REDAKCE] požádal, jestli by ho svým vozidlem dovezl na [REDAKCE] a cestou tam se mu obžalovaný [REDAKCE] právě svěčil s tím, že „si tam nechal ukrást kamion“, za který

obdržel nějakou sumu peněz a obžalovaný chtěl po [redacted] s tím, že obžalovaný si zapomněl pas doma, aby dojel sám přes [redacted] na policejní stanici v [redacted] a nahlásil tam ztrátu kamionu na ukrajinské straně hranic, aby mohl obžalovaný uplatňovat škodu na pojišťovně (obžalovaný si předem zjišťoval, jestli mu to pojišťovna proplatí nebo ne a asi obžalovanému poprvé řekli, že proplatí, proto na [redacted] jeli) – místo krádeže si měl [redacted] na základě pokynu obžalovaného vymyslet, protože k žádné ztrátě kamionu fakticky nedošlo – tu krádež vozidla si obžalovaný vymyslel, na ukrajinské policejní stanici [redacted] nedostal žádnou písemnost s tím, že „si to mají řešit s pojišťovnou sami, žádný policejní zápis nevydají“ – toto sdělil i obžalovanému a ten mu řekl, ať se vrátí, ještě asi na [redacted] jeli k nějakému muži domů, kde se obžalovaný hádal s jeho paní – neslyšel, o čem se hádali, po návratu z [redacted] ho obžalovaný požádal, aby obžalovanému směnil Eura pocházející z fingované krádeže tahače s návěsem za české Koruny – tyto peníze mu dal až doma a jednalo se v přepočtu o 300.000,-Kč, které předal obžalovanému, matka [redacted] sdělila, že se sešla s rodiči obžalovaného a s matčíným bratrem (o té fingované krádeži nikomu nic sám [redacted] neříkal, ale jeho matka o tom věděla) a domlouvali se na tom, že „pokud na to obžalovanému někdo přijde, že si to obžalovaný odpyká“, poté ohledně té výše uvedené směnky proběhl soud, při kterém popírali pravost té směnky, protože byla podepsána pod nátlakem, civilní soud jako námitku zamítl a byla vedena na poškozeného [redacted] asi od roku 2020 exekuce, která se týkala směnky za ten leasing – pronájem toho tahače s návěsem, kde byl [redacted] uveden jako ručitel, strhávali [redacted] exekuční srážky z platu a celkem uhradil v exekučním řízení 343.000,-Kč a dále uhradil za pomoci rodiny 2.000.000,-Kč na tuto pohledávku leasingové společnosti (tuto hradil společnost [redacted], která to předtím zaplatila té leasingové společnosti).

- 14) V přípravném řízení svědek [redacted] uvedl mimo jiné, že rodinný dům v obci [redacted] byl ještě před podepsáním smének ve výlučném vlastnictví [redacted], následně v září 2014 za ním obžalovaný přišel s pánem od společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s. a sdělil [redacted], že „to musí podepsat, aby si mohl obžalovaný vzít předmětný kamion a vydělávat a v případě, že to [redacted] nepodepíše, přijdou o dům a bude to jeho problém, že nebudou mít kde bydlet“, na žádost obžalovaného s ním jel na [redacted] – podle vyjádření obžalovaného jeli „pro papíry pro pojišťovnu“ – nic takového nedostal, [redacted] jel konkrétně ohlásit na [redacted] krádež kamionu s tím, že by potřeboval „nějaký papír pro pojišťovnu“, i když od obžalovaného věděl, že se o žádnou krádež nejednalo, protože „obžalovaný to po něm chtěl a on mu jako svému otci věřil, že s tím nikdy nebude mít problémy“, asi týden po návratu do České republiky mu obžalovaný ukazoval na notebooku trasu předmětného kamionu, kudy jel z místa zaparkování na [redacted] do doby než se ztratil signál GPS (obžalovaný [redacted] do něj zabudoval GPS – takto si předtím kontroloval řidiče), poškozený [redacted] ví od své matky, že za přítomnosti rodičů obžalovaného jim měl obžalovaný říct, že „když se něco pokazí, tak si vše odpyká sám obžalovaný“, s obžalovaným [redacted] žádný problém neměl až do doby, než začal obžalovaný podvádět matku [redacted] (to začalo až po předmětné události).

- 15) Soud považoval výpověď tohoto svědka za pravdivou a věrohodnou, neboť je v souladu s jinými provedenými důkazy (to, že leasingová společnost nevybavila vozidlo s návěsem GPS, neznamená, že tak nemohl učinit sám obžalovaný).
- 16) Soud posoudil rozpory ve výpovědi tohoto svědka u hlavního líčení oproti přípravnému řízení (ohledně doby, kdy došlo k podpisu směnky) za nesnižující celkovou věrohodnost jeho

výpovědi, neboť dle názoru soudu je zcela pochopitelné, že vzhledem k odstupu času si nebude svědek přesnější časové zařazení pamatovat – toto časové zařazení je zřejmé z listinných důkazů.

- 17) Svědek [REDACTED] ve své výpovědi uvedl, že předmětný kamion byl prodán na [REDACTED] obžalovaným v roce 2015 nebo 2016 – o tom se dozvěděl od obžalovaného, neboť ten mu měl nakládat pneumatiky, ale místo toho mu sdělil, že mu pneumatiky nakládat nebude, že kamion prodává na [REDACTED], že tam má nějakého kupce, má za prodej kamionu získat 300.000,-Kč a obžalovaný měl jen jeden kamion, na tu [REDACTED] s obžalovaným jel pan [REDACTED], který kamion dovezl na nějaké místo na [REDACTED] (nikomu nic pan [REDACTED] nepředával) a jel zpátky vlakem a obžalovaný jel autem (předtím, než obžalovaný prodal kamion, chtěl půjčit na televizor, [REDACTED] mu ty peníze půjčil a obžalovaný mu je pak vrátil), svědek [REDACTED] se také dozvěděl od [REDACTED] že jel s obžalovaným na policii pro nějaké papíry, asi za rok poté mu obžalovaný řekl, že „matka [REDACTED] bude mít problém, protože ona, sestra [REDACTED] a jeho synovec podepsali směnky, kterými ručili za ten kamion – je mu to líto“ – matka [REDACTED] vysvětlila, jak k podepsání směnky došlo – „obžalovaný za ní přijel do práce s nějakým pánem a řekl jí, že to musí podepsat, vůbec nevěděla, že se jedná o směnku“, [REDACTED] o tom mluvil s leasingovou společností, která mu sdělila, že více avalistů směnky bylo pro to, aby obžalovaný, který neměl plné krytí, rychle a snadněji dostal kamion, následně se sešli v hospodě, kterou v tu dobu provozovali a řešili nastalou situaci a tam obžalovaný sdělil, že „je to jeho chyba, uvědomuje si to, klidně si to půjde odsedět“, začaly problémy jako návštěvy exekutorů a obžalovaný pak odešel od rodiny s tím, že „bez něho to zvládnou líp, at' nic neřeší“.
- 18) Výpovědi výše uvedených svědků ([REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]) považoval soud v podstatných bodech za pravdivé a věrohodné, neboť jsou v podstatných bodech ve vzájemném souladu a jsou v souladu s dalšími provedenými důkazy.
- 19) Drobné rozpory ve výpovědích svědků ohledně doby, kdy se měl skutek odehrát (dle výpovědi svědka [REDACTED] u hlavního líčení měl podepsat směnky asi v roce 2013 a asi rok poté se mu obžalovaný svěřil s tím, že fingoval krádež předmětného vozidla a vozidlo prodal, svědkyně [REDACTED] událost posunula o rok později, což odpovídá plně i listinným a jiným důkazům, proto vzal soud za prokázané časové rozpětí uváděné svědkyní [REDACTED]), lze dle názoru soudu snadno vysvětlit větším odstupem času od předmětné události, proto tyto časové rozpory ve výpovědích svědků nepovažoval soud za znevěrohodňující jejich výpovědi, neboť v podstatných bodech se svědkové shodli (zejména se shodli ohledně toho, že se jim obžalovaný svěřil s tím, že fingoval krádež vozidla, které měl v užívání na základě leasingových smluv a předmětné vozidlo prodal za částku ve výši 300.000,-Kč v Eurech).
- 20) Dle názoru soudu je pochopitelné, že svědci [REDACTED] a [REDACTED] mají k obžalovanému negativní pocity, když je přiměl psychickým vydíráním (že jinak obžalovaný nebude vydělávat a platit bydlení a že přijdou o střechu nad hlavou – dle posouzení soudu taková výhrůžka mohla být vnímána jako reálná i v případě, že již v tu dobu byl dům přepsán na syna obžalovaného za situace, kdy náklady na jeho provoz hradil zejména obžalovaný) k závazku, který by tyto osoby nemusely plnit v takové výši, pokud by obžalovaný předměty leasingu nezpronevěřil, soud posuzoval zejména výpověď svědkyně [REDACTED] obezřetně, neboť tato má k obžalovanému evidentně špatný vztah (má na něho zlost) a jedná se o jeho bývalou manželku (tedy osobu bez příbuzenského vztahu s obžalovaným), avšak

vzhledem k tomu, že výpověď této svědkyně je v podstatných bodech v souladu i s jinými provedenými důkazy, působila věrohodně i vzhledem k slovnímu projevu této svědkyně (stejně jako výpověď syna obžalovaného [REDAKCE]), tak soud neměl soud žádný důvod této svědkyni ani svědku [REDAKCE] nevěřit.

- 21) Pravdivost a věrohodnost výpovědí svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] podporuje výpověď svědka [REDAKCE], který uvedl, že asi před 7 lety [REDAKCE] řídil o víkendu kamion značky Scania provozovaný obžalovaným (obžalovaný ho používal na převoz štípaného dříví) a dovezl ho na [REDAKCE] k hranicím [REDAKCE], kde do něj měl nastoupit řidič, který nepřijel – obžalovaný tam byl s ním v osobním vozidle (cestou obžalovaný dostal pokutu za rychlost) – údajně předmětný kamion byl určen na práci v [REDAKCE] na pile, měl tam zůstat a [REDAKCE] ten kamion nemohl převést přes hranice, protože když tam dojel do bezcelní zóny, tak zjistil, že má propadlý cestovní pas, [REDAKCE] se pak vrátil domů vlakem – byla to jediná přeprava, kterou pro obžalovaného uskutečnil a neví, co se stalo s tím kamionem poté, co ho odstavil, dostal za to nějaké peníze od obžalovaného – asi 10.000,-Kč.
- 22) Soud posoudil výpověď svědka [REDAKCE] tak, že tento svědek již nedokázal správně časově zařadit, kdy pro obžalovaného danou přepravu uskutečnil ani kam vozidlo přesně vezl, avšak že se jedná o konkrétní přepravu (tedy o přepravu v roce 2015 na [REDAKCE] k hranicím s [REDAKCE], jak vypovídala zejména svědkyně [REDAKCE]) vyplývá z toho, že žádnou jinou přepravu [REDAKCE] pro obžalovaného neuskutečňoval – tento svědek evidentně nevěděl, co s tímto vozidlem míní obžalovaný dále podniknout (vycházel pouze z informací od obžalovaného, že tam bude toto vozidlo pracovat na pile, což může znamenat, že bude použito pro obžalovaného, stejně tak jako že bude prodáno někomu dalšímu, kdo ho bude používat na pile a mohlo to být i vymyšlené obžalovaným za účelem zakrytí skutečného účelu cesty směřující k prodeji tohoto vozidla) – byl si ale vědom toho, že vozidlo má na místě „zůstat“, což podporuje výpovědi výše uvedených svědků o tom, že vozidlo bylo převezeno na [REDAKCE] k hranicím, kde bylo prodáno.
- 23) O tom, že mimo jiné předmětné vozidlo včetně návěsu bylo na leasing, vypovídal i svědek [REDAKCE] (tehdejší účetní obžalovaného), který uvedl, že v roce 2014 až 2015 zpracovával účetnictví obžalovanému, který podnikal v autodopravě a po té autodopravě se zabýval provozem restaurace – obžalovaný měl k dispozici tahač na štěpku, ale ten nebyl v jeho vlastnictví – byl buď na leasing nebo na úvěr, pak obžalovaný [REDAKCE] přestal jezdit, protože měl s někým problémy kvůli neplacení – dle svědka [REDAKCE] „kamion s návěsem splácel obžalovaný asi řádně, když mu ho nechávali“, ale svědek si to nepamatuje (ví jen, že provozování restaurace „úspěch nemělo“).
- 24) Z výpovědi tohoto svědka je zřejmé, že tento svědek neměl všechny informace k předmětům leasingu a nevěděl, že po obžalovaném bylo žádáno vrácení předmětů leasingu kvůli nehrzení splátek, nicméně i z výpovědi tohoto svědka, kterou soud považuje za věrohodnou a pravdivou, neboť tento svědek nemá žádný důvod vypovídat nepravdivě ve prospěch či v neprospěch obžalovaného (k tomuto nemá žádný bližší vztah), vyplývá, že obžalovaný měl problémy s podnikáním jak v autodopravě tak v pohostinství, což podporuje zejména výpověď svědkyně [REDAKCE] o tomto.

- 25) Rodiče obžalovaného [REDACTED] a [REDACTED] jako svědci využili svého práva a k věci nevypovídali. Stejně tak využil svého práva a odepřel svědeckou výpověď i bratr obžalovaného [REDACTED].
- 26) Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví oceňování movitých věcí hmotných včetně výpovědi znalce [REDACTED] je pak zřejmé, že obvyklá cena předmětného vozidla k prosinci 2015 činila částku 1.361.800,-Kč a předmětného návěsu 394.100,-Kč – znalec vycházel z obsahu spisu, právních předpisů týkajících se oceňování majetku a dále z materiálů dostupných i na webových stránkách (inzerce a podobné), přičemž z obsahu spisu znalec zjistil dobrý technický stav vozidla a funkčnost všech skupin vozidla, proto nebyla použita žádná srážka ani přírážka za horší nebo lepší technický stav – technický stav vozidla byl úměrný jeho stáří a kilometrovému náběhu a odpovídal běžnému opotřebení, informace o realizovaných prodejkách typově shodných vozidel nebylo možné vzhledem k časovému odstupu od prosince 2015 získat, proto znalec musel vycházet ze svých dlouholetých znaleckých zkušeností a stanovil, že tržní hodnota vozidla je shodná s časovou hodnotou vozidla.
- 27) Znalec podrobně a logicky vysvětlil, jak ke svým závěrům došel (ve své výpovědi opravil zřejmou nesprávnost v uvedené čísel ve výpočtu, která však neměla žádný vliv na konečný závěr znalce) a soud jeho znalecké závěry považuje za správné a úplné a při svém rozhodování z nich vycházel.
- 28) O tom, že v době od 7.9.2015 do 28.11.2015 bylo předmětné vozidlo s návěsem využíváno [REDACTED] jako podnájemkyní (tak jak uváděla svědkyně [REDACTED] ve své výpovědi a jak potvrdila i sama [REDACTED] jako svědkyně, která uvedla, že měli půjčené vozidlo obžalovaného – jejich švagra, kterým provozovali autodopravu, měli objednané nové vozidlo, proto mu to vozidlo zase vrátili), svědčí souhlasy s podnájemem ze strany leasingové společnosti, smlouvy o podnájmu vozidla, předávací protokol ze dne 28.11.2015 a dále i výpověď svědka [REDACTED], který uvedl, že [REDACTED] jezdil v letech 2014 a 2015 s předmětným vozidlem značky Scania s návěsem (obžalovaný [REDACTED] jiné vozidlo neměl, bylo to vozidlo s návěsem na splátky a [REDACTED] s tímto vozidlem jezdil od té doby, co si toto vozidlo obžalovaný pořídil) a jezdil s ním proto, že byl zaměstnaný u obžalovaného jako řidič, v roce 2015 s tím vozidlem přestal jezdit – stalo se to tak, že zaparkoval vozidlo na servisu, že se během jeho dovolené udělá údržba a když se vrátil z dovolené, tak mu obžalovaný sdělil, že končí s podnikáním a předmětné vozidlo přenechal svému bratrovi a jezdil s tímto vozidlem pan [REDACTED], který předtím také pracoval u obžalovaného a než vypovídal [REDACTED] poprvé v této věci, tak měl za to, že obžalovanému sebrala to vozidlo leasingová společnost a dále o tom svědčí i výpověď svědka [REDACTED], který uvedl, že byl zaměstnán u obžalovaného a jezdil u něj mimo jiné s vozidlem značky Scania asi jeden rok, pak od obžalovaného odešel a začal pracovat u druhého pana [REDACTED] (bratra obžalovaného), kde [REDACTED] asi po půl roce začal jezdit se stejným vozidlem jako u obžalovaného – to vozidlo si asi mezi sebou pronajali a jezdil s ním pár měsíců, než si bratr obžalovaného koupil úplně novou soupravu vozidel – [REDACTED] neví, co se s tím vozidlem značky Scania poté stalo – z tohoto je tedy po posouzení soudu zřejmé, že obžalovaný již od 7.9.2015 předměty leasingu sám neprovozoval, své podnikání ukončil a poté, co vozidlo nepotřebovala ani jeho bratr a švagrová [REDACTED], neboť si pořídili nové vozidlo ke svému podnikání, tak pro něj již neměl využití – povinnost hradit leasingové splátky však stále měl.

- 29) Výpovědi svědkyně [REDACTED], svědka [REDACTED] a svědka [REDACTED] považuje soud za věrohodné a pravdivé, neboť tito svědci nemají žádný důvod 'vypovídat nepravdivě v neprospěch obžalovaného a jejich výpovědi jsou v souladu i s jinými provedenými důkazy.
- 30) Soud posoudil všechny tyto výše uvedené důkazy tak, že vzal za bez důvodných pochybností prokázané, že předmětné vozidlo včetně návěsu v celkové hodnotě ve výši 2.659.580,-Kč bylo svěřené dne 22.9.2014 obžalovanému a určeno jako předmět leasingu a ač obžalovaný [REDACTED] nepochybně věděl, že toto vozidlo včetně návěsu náleží do vlastnictví poškozené leasingové společnosti, dokud nesplatí všechny splátky leasingu, tak toto vozidlo včetně návěsu prodal někdy na konci listopadu 2015 (do 28. listopadu 2015 bylo vozidlo pronajato k užívání [REDACTED], proto je dle názoru soudu zřejmé, že nejdříve mohlo k jeho prodeji dojít 29.11.2015) nebo na začátku prosince 2015 a získanou částku z prodeje využil pro vlastní potřebu (obžalovaný tedy předmětné vozidlo včetně návěsu poškozené leasingové společnosti zpronevěřil).
- 31) Dne 20.7.2020 přeposlal obžalovaný v přípravném řízení policistovi e-mailovou zprávu, která měla být údajně obžalovaným přijata od [REDACTED] dne 28.11.2015 a dle přílohy této zprávy – žádosti o organizaci přepravy nákladu automobilovou dopravou - měl být předmětný kamion využíván pro ukrajinskou společnost v době od 1.12.2015 do 8.12.2015 – přeposlaná žádost byla podepsána s razítkem [REDACTED] zastoupený ředitelem [REDACTED] – byla provedena záloha této e-mailové komunikace a vyhodnoceny IP adresy a bylo zjištěno, že obě použité adresy mají doménu v České republice.
- 32) Dle zprávy [REDACTED] zastoupené generálním ředitelem [REDACTED] a z výpovědi svědka [REDACTED] je zřejmé, že [REDACTED] („[REDACTED]“) nikdy u společnosti [REDACTED] nepracoval a mezi společnostmi [REDACTED] a obžalovaným nebyla uzavřena žádná smlouva o spolupráci, z vizuální kontroly (ze strany generálního ředitele této společnosti) otisku razítka na výše uvedené „žádosti o organizaci přepravy nákladu automobilovou dopravou“ je evidentní, že použité razítko není razítkem společnosti [REDACTED] a jsou na ní zjevné známky padělání – na razítku je nesprávně napsán název včetně názvu organizační formy i adresa firmy a to navíc takovým způsobem, že to není vlastní [REDACTED] jazyku, žádost je prezentována způsobem, který není charakteristický pro obchodní komunikaci a je napsána v [REDACTED], taková žádost nebyla nikdy společností [REDACTED] vydána, dále bylo zjištěno, že žádný ze zaměstnanců společnosti [REDACTED] si neobjednal přepravní služby u obžalovaného, společnost [REDACTED] s obžalovaným neuzavřela žádnou smlouvu a neprováděla v jeho prospěch žádné platby, předmětná vozidla (tahač s návěsem) nebyly v majetku, pronájmu ani jiném užívání této společnosti, nejsou a nebyly nikdy využívány k přepravě zboží pro společnost [REDACTED], obžalovaný [REDACTED] v pracovněprávních ani v občanských vztazích s touto společností také nebyl a neposkytoval žádné služby pro společnost [REDACTED].

- 33) Z výše uvedeného je po posouzení soudu zřejmé, že obžalovaný [REDACTED] padělal žádost o služby, které měly být dle něj provedené předmětem leasingu (žádná taková žádost nebyla společností, která měla žádost dát, poslána, osoba, která ji měla vydat, u nich nepracovala, neodpovídá ani obsah této žádosti jiným dokumentům touto společností užívaným k obchodním stykům a nikdo ze zaměstnanců této společnosti s obžalovaným nejednal a neměli s ním žádné kontakty, přeposlaný e-mail se žádostí byl vytvořen v České republice) a soud si neumí představit jiný důvod, proč by tak obžalovaný činil (žádost padělal), než že chtěl zakrýt svou protiprávní činnost spočívající v prodeji předmětů leasingu a odůvodnit svou cestu k hranicím s [REDACTED], proto i tato padělaná žádost obžalovaného z činu nepřímou usvědčuje a podporuje pravdivost a věrohodnost výpovědí svědků [REDACTED] a [REDACTED]
- 34) Dle zpráv Generali České pojišťovny a.s. byly obžalovaným telefonicky dne 21.12.2015 nahlášeny pojistné události a to odcizení předmětného vozidla s návěsem v době od 1. prosince 2015 do 14. prosince 2015 v [REDACTED], k pojistným událostem nebyly doloženy žádné materiály (dle zpráv Policie České republiky by v případě, že by byl na [REDACTED] nhlášen skutek odcizení vozidla, bylo pátrání po tomto vozidle vyhlášeno [REDACTED] a zadáno do informačního systému, v České republice začalo být pátráno po tomto vozidle až 6. února 2020 a doba jeho odcizení byla uváděna od 1.12.2015 do 24.12.2015 s tím, že předmětné vozidlo bylo odcizeno na hraničním přechodu ze [REDACTED] na [REDACTED] do [REDACTED]) – pojistné události byly uzavřeny bez náhrady, protože k odcizení vozidel došlo mimo územní platnost pojistných smluv.
- 35) Dle zpráv Státní celní správy Ukrajiny Zakarpatské celnice, Policejního prezidia České republiky, ředitelství pro mezinárodní policejní spolupráci a Národní policie Ukrajiny soud zjistil, že předmětný nákladní automobil s návěsem byl přepraven do celního prostoru [REDACTED] dne 1.12.2015 přes celní přechod [REDACTED] – v tu dobu byl řízený řidičem [REDACTED] – slovenským občanem – řidičem obžalovaného – uvedený použitý pas tohoto řidiče náleží osobě [REDACTED], která dne 4.6.2020 zemřela, žádné další informace o překročení hranice tímto vozidlem s návěsem nejsou – pohyb tohoto vozidla přes hranice nebyl zaznamenán od 1.12.2015 ke dni 4.3.2022 a vozidlo s návěsem se nachází stále na území [REDACTED], dle zjištěných údajů v policejních databázích od prosince 2015 do současné doby [REDACTED] krádež tohoto vozidla nenahlásil ani se [REDACTED] neobrátil na [REDACTED] k žádné územní jednotce policie se žádostí o informace o odcizených vozidlech.
- 36) Soud výše uvedené skutečnosti posoudil tak, že nahlášení dané fingované krádeže obžalovaným bylo plánováno ještě před prodejem vozidla (jak vyplývá zejména z výpovědi svědkyně [REDACTED]), tudíž ta skutečnost, že „krádež“ byla pojišťovně nahlášena, neznamená, že k ní skutečně došlo.
- 37) To, že nebylo zaznamenáno nahlášení krádeže na [REDACTED], dle názoru soudu svědčí buď o tom, že [REDACTED] úřad sdělení [REDACTED] písemně nezaznamenal nebo o tom, že svědek [REDACTED] (vědom si přítomnosti obžalovaného- svého otce při jeho svědecké výpovědi a ze strachu před ním, kdy obžalovaný po něm chtěl nahlásit fingovanou krádež a on obžalovanému uvedl, že tak učinil) nepravdivě uvedl, že krádež hlásil, ale neučinil tomu tak či „krádež“ hlásil takovým způsobem, že to nebylo pochopeno ze strany [REDACTED] úřadů jako trestní oznámení (pouze vyžadování dokumentů pro pojišťovnu, které [REDACTED] policie k dispozici neměla) – nicméně ani jedna z těchto možných variant skutkového děje ohledně hlášení nebo nehlášení krádeže nemá vliv na rozhodování o vině či nevině obžalovaného

██████████ za situace, kdy bylo jinými důkazy bezpečně prokázáno, že se jednalo jen o fingoanou krádež (tedy není významné, zda byla nahlášena kromě pojišťovny i ██████████ policii či nikoliv).

- 38) To, že předmětné vozidlo při přejezdu hranic řídil „řidič obžalovaného“ a vozidlo nepřejelo zpět hranice s ██████████ svědčí ostatně nepřímě také o tom, že k žádné krádeži vozidla nedošlo a že vozidlo bylo prodáno na ██████████ tak, jak se s tímto dějem svěčil sám obžalovaný tehdejšími nejbližšími členům své rodiny – manželce, synovi a švagrovi, kteří o tom následně vypovídali jako svědci.
- 39) O okolnostech podepsání smének vypovídala jako svědkyně i poškozená ██████████, která uvedla, že měla obžalovaného ráda jako syna a věřila mu, v současné době k němu nemá žádný vztah, bývalá manželka obžalovaného je její dcera, ██████████ prodala svůj byt a dala obžalovanému s její dcerou peníze za to utržené, aby si mohl obžalovaný s její dcerou postavit rodinný dům v ██████████, který později obžalovaný převedl na svého syna (neví kdy), obžalovaný ██████████ za ní jednou přijel s nějakým pánem a obžalovaný ██████████ chtěl po ní podepsat na kapotě vozidla před prodejnou nějakou listinu (nevěděla, že je to směnka – to se dozvěděla až potom – ve chvíli, kdy jí začaly odcházet peníze z důchodu – ptala se dětí, co se děje a oni jí říkali, aby to neřešila) s tím, že „se o nic nejedná, podepsal to on, ██████████ a ██████████ a její podpis je třeba jako čtvrtý, je to jen formalita, protože si kupuje nový kamion“, dcera se s obžalovaným rozvedla, protože si pan obžalovaný našel milenku, následně za ██████████ začali chodit exekutoři – zhroutila se z toho, proto jí děti nic neříkaly a obžalovaný v tu dobu byl „vyhlášený bezdomovec“ – rodinný dům náležel v tu dobu synovi obžalovaného – doklady o tom ukazovala exekutorům, strhli jí z důchodu za tu směnku asi 43.000,-Kč, ██████████ nemá žádné povědomí o tom, co se s předmětným kamionem stalo.
- 40) Výpověď svědkyně ██████████ považuje soud za věrohodnou a pravdivou, neboť je v podstatných bodech v souladu s ostatními provedenými důkazy. To, že ██████████ uváděla jako hlavní důvod rozvodu obžalovaného a ██████████ „milenku obžalovaného“ a ██████████ uváděla „ten kamion“, nepovažuje soud za nijak významný rozpor, neboť se jedná o subjektivní pohledy těchto svědkyň a je celkem běžné, že důvodů k rozvodu může být více a v tomto případě jsou oba důvody srovnatelně závažné (milenka a finanční problémy způsobené jednáním obžalovaného).
- 41) Ze smének ve spojení s obsahem smluv o leasingu a výpověďmi svědků ██████████ včetně jejího vyjádření jako poškozené, ██████████ včetně jejího vyjádření jako poškozené a ██████████ včetně jeho vyjádření jako poškozeného, směnečným platebním rozkazem Městského soudu v Praze ze dne 1.října 2019 číslo jednací 55 Cm 72/2019 – 72, směnečným platebním rozkazem Městského soudu v Praze ze dne 1.října 2019 číslo jednací 55 Cm 135/2019 - 12 a usnesením Městského soudu v Praze ze dne 10. června 2019 číslo jednací 55 Cm 72/2019-48, zprávami Městského soudu v Praze včetně příloh soud zjistil, že obžalovaný ██████████ jako výstavce dne 22. září roku 2014 za účelem zajištění pohledávek z leasingových smluv podepsal dvě směnky vlastní bez protestu na řad společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s. na částky 1.511.327,-Kč a 707.367,-Kč a jako avalisté směnky jsou podepsáni ██████████ a ██████████ a na základě těchto smének byla tyto částky i s příslušenstvím po avalistech a obžalovaném soudně vymáhány a následně ve vztahu k ██████████ a ██████████ nabyly směnečné platební rozkazy právní moci a byli nuceni směnečné částky

uhradit a v rámci tohoto řízení bylo pátráno po kontaktech na obžalovaného, neboť byl pro Městský soud v Praze nekontaktní – nepodařilo se mu doručit směnečné platební rozkazy a následně byl u obžalovaného zjištěn úpadek a řízení bylo vůči němu ze zákona přerušeno.

- 42) I tyto skutečnosti jsou tedy v souladu s ostatními provedenými důkazy.
- 43) Všechny výše uvedené důkazy obžalovaného usvědčují bez nejmenších pochybností z daného činu.
- 44) Soud provedl jako důkazy i výpisy z účtu obžalovaného [REDAKCE] včetně zprávy o účtech, protokolem o vydání věci a usnesením o vrácení věci a výpovědi [REDAKCE], z nich však nezjistil nic podstatného pro rozhodování o vině či nevině obžalovaného v této trestní věci (je z nich zřejmé jen to, že v roce 2013 utrácel často obžalovaný peníze v kasinu a podobně, byly vydány účetní doklady obžalovaného z let 2014 a 2015, které byly následně vráceny, [REDAKCE] z důvodu blízkého vztahu k obžalovanému k věci odepřela výpověď).
- 45) Z provedených důkazů bylo prokázáno, že obžalovaný si vědomě přisvojil cizí věc (vozidlo včetně návěsu, které obžalovanému nenáležely, ke kterým obžalovaný neměl vlastnické právo) v hodnotě při svěření ve výši 2.659.580,-Kč, která obžalovanému byla svěřena (jedná se o věci získané od leasingové společnosti jako předměty leasingu k užívání za současného hrazení splátek leasingu), tak, že ji prodal jiné osobě (v době prodeje měla tato svěřená věc obvyklou hodnotu celkem 1.756.000,-Kč), kdy obžalovaný získal tyto věci náležející poškozené leasingové společnosti na základě uzavřených smluv o leasingu – z těchto splátek leasingu včetně akontací uhradil obžalovaný celkem částku 669.785,-Kč a obžalovaný [REDAKCE] tak způsobil na cizím majetku (na majetku poškozené leasingové společnosti) značnou škodu (škodu dosahující částky nejméně 1.000.000,-Kč).

Jednání obžalovaného, který v rozporu s obsahem leasingových smluv nakládal s předměty leasingu tak, že je převedl na jinou osobu, naplňuje zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu zpronevěry. Obžalovaný si tuto věc (vozidlo včetně návěsu) ponechal neoprávněně (v rozporu se základním účelem jejího svěření, jímž bylo užívání vozidla za současného splácení leasingových splátek) pro svou vlastní potřebu a obžalovaný protiprávně tuto věc využil pro své vlastní potřeby a oprávněné osobě (poškozené společnosti) tyto věci nevrátil (a to ani ve formě finančních prostředků v hodnotě zpronevěřených věcí). Navíc i v případě, že obžalovaný v rozporu s obsahy leasingových smluv po ukončení leasingového vztahu předměty leasingu nevrátil leasingové společnosti (i když mu zanikl právní důvod jejich užívání – v tomto případě zanikl odstoupením leasingové společnosti od smluv z důvodu nehrazení leasingových splátek obžalovaným) a vůbec nereagoval na opakované výzvy k vydání předmětů leasingu ze strany leasingové společnosti, jak to v tomto případě nastalo, může být i jen takové jednání obžalovaného posouzeno jako trestný čin zpronevěry (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spisová značka 6 Tdo 1225/2003).

Okolnost, že obžalovaný měl možnost užívat předmětné vozidlo s návěsem na základě uzavřených smluv o leasingu, představuje formu svěření věci. Tato forma sice založila právo obžalovaného k převzetí těchto věcí od poškozené společnosti, avšak to současně neznamenalo, že převzetím těchto věcí mohl získat tyto věci do svého vlastnictví. Rozhodné přitom je, že obžalovaný dosáhl svěření těchto věcí nikoli s vyvoláním omylu u poškozené

leasingové společnosti nebo její neznalosti podstatných skutečností, ale na základě konkrétního právního titulu (uzavřených smluv).

Leasingové smlouvy předpokládaly převod vlastnictví k předmětům leasingu na obžalovaného a výše leasingových splátek byla určena s ohledem na tuto skutečnost a v takovém případě je škodou způsobenou trestným činem zpronevěry obvyklá hodnota předmětu leasingu v době spáchání činu, od níž se odečte část akontace a uhrazených leasingových splátek představujících čisté splátky na pořizovací cenu předmětů leasingu v rozsahu odpovídajícím snížení hodnoty pronajaté věci v době spáchání činu oproti hodnotě v době jejího převzetí obžalovaným [REDAKCE] na základě smluv o leasingu – takto stanovená cena přesahuje částku 1.000.000,-Kč – konkrétně se jedná o škodu ve výši 1.313.942,-Kč (ostatně částku 1.000.000,-Kč by výše škody přesahovala, i kdyby soud odečetl veškeré splátky leasingu, které obžalovaný uhradil a nebyly tyto splátky poníženy v rozsahu odpovídajícím snížení hodnoty pronajaté věci v době spáchání činu oproti hodnotě v době jejího převzetí obžalovaným [REDAKCE] na základě smluv o leasingu) – srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spisová značka Tpjn 304/2001.

Z hlediska subjektivní stránky a výše škody u trestného činu zpronevěry je podstatné, že obžalovaný vědomě užil jako vlastní věci v rozporu s účelem jejich svěřením uvedeným v písemných smlouvách, věci prodal, čímž zmařil základní účel svěřením a musel si tak být vědom toho, že takovým užitím způsobí škodu a to právě ve výši hodnoty předmětů leasingu v době spáchání činu po odečtení akontace a uhrazených leasingových splátek v rozsahu odpovídajícím snížení hodnoty pronajaté věci v době spáchání činu oproti hodnotě v době převzetí těchto věcí obžalovaným na základě leasingových smluv.

Činu se dopustil v přímém úmyslu, neboť obžalovaný jako dlouholetý podnikatel úmyslně neoprávněně nakládal se svěřenými věcmi v rozporu s účelem jejich svěřením, jenž znal minimálně z jím podepsaných smluv o leasingu - obžalovaný věděl, že není majitelem předmětů leasingu, dokud nesplatí všechny leasingové splátky a že tyto věci by musel případně i vrátit, pokud by své povinnosti ze smluv neplnil, přesto tyto věci neoprávněně prodal a získané finanční prostředky využil pro vlastní potřebu a tím poškozené leasingové společnosti způsobil značnou škodu. Pojmu "přisvojení si" je třeba rozumět tak, že obžalovaný [REDAKCE] naložil se svěřenou věcí v rozporu s účelem, ke které mu byla předána do dispozice a tento způsob nakládání současně zmařil základní účel svěřením této věci (věci mu byly svěřeny za tím účelem, aby je sám užíval a za jejich užívání platil a pak se stal po uhrazení všech splátek leasingu jejich vlastníkem, využití těchto věcí tak, že je prodal a výtěžek z prodeje využil pro svou vlastní potřebu bylo v příkrém rozporu se základním účelem svěřením těchto věcí, který byl prezentován i v písemných smlouvách o leasingu). Pod pojmem "svěřením" věci je pak třeba rozumět jejich odevzdání pachateli do faktické moci (do držení nebo do dispozice) zpravidla s tím, aby s nimi nakládal určitým způsobem. "Přisvojení" věci není získání věci do vlastnictví, neboť trestným činem nelze k věci nabýt vlastnického práva, nýbrž získání možnosti trvalé dispozice s ní, přičemž není rozhodné, jak pachatel poté s přisvojenou věcí, která mu byla svěřena, skutečně nakládá.

Škoda na cizím majetku je pak představována újmou majetkové povahy (tedy újmou vyčíslitelnou v penězích).

Jde přitom nejen o zmenšení majetku poškozeného v důsledku činu pachatele, ale za škodu lze pokládat i to, o co by - nebýt protiprávního jednání pachatele - byla jinak hodnota tohoto majetku důvodně zvětšena.

Znakem trestného činu zpronevěry není "obohacení sebe nebo jiného" a není tak zapotřebí, aby pachatel tohoto činu jednal v úmyslu obstatat sobě nebo jinému trvalý prospěch (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spisová značka 7 Tdo 1153/2014), nicméně jednání obžalovaného, který svévolně nakládal s majetkem leasingové společnosti směřovalo k cíli obohatit sebe, přičemž tak způsobil škodu na majetku této společnosti dosahující částky nejméně 1.000.000,-Kč, čímž naplnil znak trestného činu zpronevěry podle § 206 odstavec 1, 4 písmeno d.) trestního zákoníku (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spisová značka 5 Tdo 1488/2016).

Svým jednáním obžalovaný naplnil skutkovou podstatu zločinu zpronevěry podle § 206 odstavec 1, 4 písmeno d.) trestního zákoníku a byl proto tímto přečinem uznán vinným.

- 46) Soud oproti obžalobě upravil skutkovou část rozsudku tak, že soud upřesnil vzniklé závazky obžalovaného ze smluv o leasingu a uvedl výši uhrazených splátek a akontace obžalovaným a tím i upravil výši dané způsobené škody v souladu s bezpečně prokázaným skutkovým stavem věci.

Na právní kvalifikaci činu obžalovaného se tímto nic nezměnilo.

- 47) Totožnost skutku v trestním řízení je zachována, je-li zachována alespoň totožnost jednání nebo následku (následkem se přitom rozumí porušení individuálního a konkrétního objektu trestného činu – tedy porušení určitého jedinečného zájmu). Přitom nemusí být jednání nebo následek popsány se všemi skutkovými okolnostmi shodně a postačí shoda částečná, která v tomto případě byla zachována, co se týče shody obsahu obžaloby a usnesení o zahájení trestního stíhání totožnost skutku obžalovaného.

S přihlédnutím k tomu, že obžalovaný [REDAKCE] svěřené vozidlo s návěsem použil pro své vlastní potřeby, způsobenou škodu poškozené společnosti sám neuhradil a musely ji za něj uhradit jiné osoby, se nejedná o tak bagatelní záležitost, aby nenaplňovala znaky trestného činu a jednalo se pouze o občanskoprávní záležitost.

Při posuzování trestné činnosti je třeba důsledně rozlišovat mezi odpovědností trestněprávní a občanskoprávní.

V tomto směru proto není z hlediska trestní odpovědnosti podstatné zabývat se teoretickými otázkami, které se týkají možné sanace škodlivého následku (například otázkami vydání bezdůvodného obohacení, promlčení nároku na náhradu škody a podobně) v případě, že již došlo k dokonání citovaného trestného činu.

Došlo-li ke spáchání trestného činu, jehož skutková podstata byla beze zbytku ve všech znacích naplněna, nemůže stát rezignovat na svou roli při ochraně oprávněných zájmů fyzických a právnických osob s odkazem na primární existenci institutů občanského práva, jimiž lze zajistit práva poškozené osoby (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spisová značka 3 Tdo 82/2012).

- 48) Škodlivost jednání obžalovaného pro společnost je zvyšována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen a kterým je ochrana majetku, dále je zvyšována následky činu, kdy způsobená škoda nezanedbatelně přesáhla hranici značné škody a nebyla obžalovaným dobrovolně ani částečně uhrazena, je mírně snižována osobou obžalovaného, na kterého se

hledí jako nebyl soudně trestán (jedná se jen o mírné snížení vzhledem k tomu, že obžalovaný má dva záznamy v opisu z evidence Rejstříku trestů pro trestné činy krádeže a jeví tedy sklony k páčání trestné činnosti majetkového charakteru).

- 49) Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře přihlédl soud ke všem pro to rozhodujícím okolnostem. Vzal v první řadě v úvahu škodlivost činu pro společnost, která je vyšší, dále soud přihlédl k možnostem nápravy obžalovaného a dospěl k závěru, že tato je ještě možná, neboť obžalovaný [REDAKCE] je osobou, na kterou se před spácháním činu hledí jako by nebyla dosud soudně trestána, ale omezená vzhledem k tomu, že obžalovaný nedokázal spolupracovat v rámci nařízeného dohledu ani pod hrozbou vzetí do vazby a jeví sklony k páčání protiprávní činnosti majetkového charakteru.
- 50) Soud také přihlédl k poměrům obžalovaného, kdy obžalovaný je rozvedený, má dvě děti, je zaměstnán jen brigádně a v současné době (dle jeho výpovědi u vazebního zasedání) nemá žádný příjem, jsou na něj vedena exekuční řízení.
- 51) Jako k významné polehčující okolnosti přihlédl soud k delší době, která uběhla od spáchání činu.
- 52) Obžalovaný [REDAKCE] skutek spáchal před doručením trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26. října 2023 spisová značka 30 T 114/2023, který byl obžalovanému doručen dne 6.11.2023 společně s návrhem na potrestání, který nabyl právní moci dne 15.11.2023 a kterým byl obžalovaný odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu v trvání 12-ti měsíců a to za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykazání podle § 337 odstavec 1 písmeno a.) trestního zákoníku, také skutek spáchal před vyhlášením rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 30. ledna 2024 číslo jednací 1 T 175/2023 – 240, který nabyl právní moci dne 18.9.2024 (zamítnutím odvolání obžalovaného u Městským soudem v Praze) a kterým byl obžalovaný [REDAKCE] za přečin pojištění podvodu podle 210 odstavec 1 písmeno c.), 4 trestního zákoníku odsouzen k souhrnnému (ve vztahu k výše uvedenému trestnímu příkazu) trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu v trvání 4 let.
- 53) Byl obžalovanému proto nyní ukládán trest souhrnný za tři úmyslné trestné činy spáchané v souběhu před doručením trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26. října 2023 spisová značka 30 T 114/2023.
- 54) Jako k přitěžujícím okolnostem přihlédl soud k tomu, že obžalovaný spáchal v souběhu více trestných činů a k jeho maření průběhu trestního řízení a k jeho postoji (obžalovaný se bez řádné a včasné omluvy nedostavil k hlavnímu líčení a nepožádal o jeho konání v jeho nepřítomnosti, ač byl k němu včas a řádně předvolán – toto se stalo opakovaně - obžalovaný zmařil nejméně konání třech hlavních líčení, proto na obžalovaného byl vydán dne 8.4.2024 příkaz k zatčení a dne 25.4.2024 se konalo vazební zasedání, při kterém byla vazba nahrazena mimo jiné dohledem probačního úředníka, přičemž dle zprávy Probační a mediační služby České republiky obžalovaný v rámci dohledu řádně nespolupracuje a porušil závažným způsobem podmínky dohledu tím, že není v kontaktu s probačním úředníkem, neposkytuje potřebnou součinnost – odmítá sdělovat informace ke své osobě, nedostavuje se bez řádné a včasné omluvy na stanovené konzultace a dokonce od listopadu 2024 ani nepřijímá telefonické hovory od probačního úředníka – dohled neplní svůj účel).

- 55) Je zřejmé, že vzhledem k těmto přitěžujícím okolnostem, k osobě obžalovaného (hledí se na něj sice jako by nebyl dosud soudně trestán, ale jeví sklony k dopouštění se protiprávní činnosti majetkového charakteru) a vzhledem k jeho poměrům (obžalovaný je bez stálého zaměstnání) a k okolnostem případu (svým jednáním způsobil obžalovaný škodu nejen leasingové společnosti, ale i svým blízkým příbuzným) k dosažení účelu trestu nepostačí (k působení na obžalovaného, aby vedl řádný život) uložení trestu odnětí svobody, jehož výkon by byl podmíněně odložen a je třeba přímého výkonu trestu odnětí svobody.
- 56) Po zhodnocení shora uvedených skutečností soud uložil obžalovanému souhrnný trest odnětí svobody, jehož výměra odpovídá dolní hranici zákonného rozpětí nejprísněji trestného činu spáchaného v souběhu (konkrétně v trvání 3 let), vzhledem k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů (jedná se zejména o závažný trestný čin majetkové povahy – zločin) a omezeným možnostem nápravy obžalovaného (má sklony k páčání protiprávní činnosti a nedokáže spolupracovat v rámci nařízeného dohledu ani pod hrozbou vzetí do vazby) uložení tohoto nepodmíněného trestu k dosažení účelu trestu je třeba, když souhrnný trest musí být přísnější než trest uložený rozsudkem dřívějším a dřívě uložené tresty a opatření nevedly k nápravě obžalovaného.
- 57) Protože byl obžalovanému [REDAKCE] uložen souhrnný trest, byly zároveň zrušeny výroky o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26. října 2023 spisová značka 30 T 114/2023 a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 30. ledna 2024 číslo jednací 1 T 175/2023-240, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušené výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.
- 58) Po zhodnocení shora uvedených skutečností soud tedy uložil obžalovanému souhrnný trest odnětí svobody (za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku, neboť obžalovaný byl odsouzen za více trestných činů), jehož výměra je pod dolní hranicí zákonného rozpětí trestného činu dle § 206 odstavec 4 trestního zákoníku (tedy činu, který byl ze tří spáchaných nejprísněji trestný), neboť vzhledem k povaze spáchaných trestných činů, osobě obžalovaného a výrazně omezeným možnostem nápravy obžalovaného uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody k dosažení účelu trestu je podle názoru soudu třeba.
- 59) Obžalovanému tak byl na základě shora uvedených skutečností uložen souhrnný trest ve výměře 3 let, přičemž v souladu s § 56 odstavec 2 písmeno a.) trestního zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou, neboť nejsou důvody pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
- 60) Poškozená [REDAKCE] se řádně a včas připojila k trestnímu řízení se svým nárokem na náhradu škody ve výši celkem 48.308,-Kč, vzhledem k tomu, že v řízení bylo prokázáno (zejména potvrzeními o srážkách ze starobního důchodu [REDAKCE] na základě exekučního příkazu od prosince 2020 do února 2023 v celkové výši 48.308,-Kč ze strany České správy sociálního zabezpečení), že trestným činem obžalovaného došlo vůči poškozené [REDAKCE] ke škodě ve výši 48.308,-Kč, rozhodl soud podle § 228 odstavec 1 trestního řádu o povinnosti obžalovaného zaplatit poškozené [REDAKCE] způsobenou škodu ve výši 48.308,-Kč.
- 61) Poškozený [REDAKCE] se také řádně a včas připojil k tomuto trestnímu řízení se svým nárokem na náhradu škody ve výši celkem 2.436.663,-Kč, vzhledem k tomu, že v řízení bylo prokázáno (zejména potvrzením mzdové účtárny zaměstnavatele poškozeného [REDAKCE])

o exekučních srážkách ze mzdy poškozeného od 1. listopadu 2020 do 31. března 2023 v celkové výši 343.663,-Kč, dohodou mezi společností a poškozeným ze dne 25. května 2023 o uznání závazku ve výši 2.000.000,-Kč, který byl přiznán výše uvedenými platebními rozkazy Městského soudu v Praze a vznikl leasingové společnosti protiprávním jednáním obžalovaného, který úplatně zcizil předmět leasingu, leasingová společnost tuto svou pohledávku postoupila společnosti a potvrzením společnosti o plném a řádném uhrazení tohoto závazku poškozeným), že trestným činem obžalovaného došlo vůči tomuto poškozenému ke škodě ve výši 2.436.663,-Kč, rozhodl soud podle § 228 odstavec 1 trestního řádu o povinnosti obžalovaného zaplatit poškozenému způsobenou škodu ve výši 2.436.663,-Kč.

- 62) Poškozená uplatnila řádně a včas svůj nárok na náhradu škody v trestním řízení ve výši 500.000,-Kč. V řízení však nebylo bez pochybností prokázáno, že trestným činem obžalovaného došlo vůči poškozené k výše uvedené škodě, proto rozhodl soud podle § 229 odstavec 1 trestního řádu tak, že odkázal poškozenou s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť podle výsledků dokazování není pro rozhodnutí o náhradě škody podklad.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání nejpozději do 8 dnů od doručení jeho opisu u Okresního soudu v Příbrami. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Praze. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený proti výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že takový výrok učiněn nebyl nebo je nesprávný. Lhůta k podání odvolání u rozsudku, který se doručuje jak obžalovanému, tak jeho obhájci běží od doručení, které bylo provedeno nejpozději. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaného s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem, jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro podání odvolání nebo v další lhůtě stanovené předsedkyní senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání si nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva svým výslovným prohlášením před soudem vzdá.

Příbram 19. prosince 2024

JUDr. Soňa Protivová, v. r.
předsedkyně senátu